

ταῦτα τοίνυν καὶ τὸν συνωμότην αὐτῶν Ἰάκωβον προετρέψαντο τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπιλαβέσθαι ἀρχῆς, καίτοι ἐτέρου ὄντος τοῦ ταύτην ἰθύνοντος καὶ πραιτησαμένου, ὡς ἂν δι' αὐτοῦ πᾶν ὅ, τι βούλοιντο κατὰ τοῦ καθηγητοῦ σκευωρεῖν, καὶ εἰς ἔργον ἄγειν ἐκ προχείρου δύναιντο· ὁ καὶ γέγονε συνδρομῆ τε τῆ παρ' αὐτῶν, καὶ ἐτέρων αὐτοῖς ὁμοφρόνων τῶν ἐκ τῆς κωμοπόλεως· εἶχόν τε τὸ βουλόμενον, καὶ τῷ μαθητῇ καὶ ἐπισκόπῳ τὸν καθηγητὴν ἐν πᾶσιν ὑποκύπτειν τοῖς παρ' αὐτοῦ καὶ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἠνάγκαζον· οἷς καὶ οὗτος χαριζόμενος, εἰ καὶ τῆ τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξίας ὑπεροχῆ τοῦ καθηγητοῦ μάλα διέφευρεν, ἀλλ' οὐ καὶ τῆς πολιᾶς, καὶ τῆς ἄλλης ἧς εἶχεν ἀρετῆς ἠδεῖτο, καὶ τῆς προτέρας πρὸς αὐτὸν σχέσεως, ὡς ἀνδραπόδῳ δὲ μᾶλλον χρῆσθαι διανοεῖτο, καὶ οὐδενὸς λόγου ἀξίῳ.

Ταῦτα ὁρῶν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ μὴ φορητὰ εἶναι λογιζόμενος ὡς ἀταξίας γέμοντα καὶ ἀταξίας πολλῆς, καὶ μᾶλλον ὅτι ἐκ τῶν οικειῶν καὶ ἀφ' ἐστίας, ἧ λέγεται, τὰ βέλη, δεῖν ἔγνω τῆ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας βοηθείᾳ καταφυγεῖν, καὶ σταυροπήγιον πατριρχικὸν τὸν σεβάσμιον ἐκείνον ποιῆσαι ναόν· καὶ ἵνα τὸ πᾶν συνελὼν εἴπω, μικροῦ καὶ πεποίηκεν, εἰ μὴ παλινωδιᾶν ὁ μαθητῆς αὐτοῦ ἦσεν ἐπίσκοπος· οὗτος γὰρ πρῶτος πάντων μεταμεληθεὶς, συγγνώμην ἤτει τῶν πρὸς αὐτὸν γενομένων· καὶ οὐ μόνον οὐκ ἀπέτυχε ταύτης, ἀλλὰ καὶ πολλῆς ἔκτοτε καὶ μέχρι παντὸς ἀπῆλαυε παρ' αὐτοῦ τῆς φιλίας, καὶ μαθητοῦ μᾶλλον ἢ ἐπισκόπου τάξιν ἐδείκνυε πρὸς αὐτόν. Τοῦτον ὁ Ἰωσήφ ἰδὼν οὕτως ἐκ μετανοίας διορθωθέντα, μετὰ σπουδῆς προσέρχεται τῷ καθηγητῇ, καὶ ἰκέτης αὐτοῦ γενόμενος, θεραπεύει πᾶν τὸ ἀπὸ τῆς ἀποστασίας γενόμενον αὐτῷ κακόν· καὶ χάριτας ἦν αὐτῷ ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν διὰ παντὸς τοῦ βίου ὁμολογῶν. Καὶ οὕτω μὲν οἱ δύο οὗτοι συμφοιτηταὶ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ ἐποιήσαντο τὰς σπονδὰς· ἡ δὲ

